

der findes udenfor Schimmelmans Palais, eller noget andet Saadant, som vil være en Prydelse for vedkommende Kvarter, og som ikke kan frembyde Betæneligheder i andre Retninger, vil der sikkert ikke være det Mindste i Veien for, at der kan faas fornøden Dispensation dertil; det vil man slet ikke være udelukket fra i det virkelige Liv. Ingen vil modsætte sig det. Hvad angaar de Størrelser, der ere angivne for det mindste og for den største Høide af saadanne Høier, er det jo en Skjønssag. Her er det foreslaaet, at Høiet ikke maa være under to Alen; det ærede Medlem mente, at det kunde være nok at sige $1\frac{1}{2}$ Alen. Det er som sagt naturligvis en Skjønssag, men et Sted maa man jo blive staaende. At der slet ikke skulde være noget Maximum, saaledes at Folk altsaa skulde kunne gjøre disse Indhøiinger saa høie, som de ville, kan jeg ikke anse for rigtig. Der mener jeg, at der bør være Plads for en Dispensionsmyndighed, saa at Høiene kunne gjøres høiere, naar der ikke tabes Noget derved i andre Henseender, altsaa ikke i Henseende til Gaden's Udseende, Luftstiftet eller Afgangen til at se sig om. Deraf følger altsaa, at der næppe vil reises Vanskeligheder mod Opførelse af et Serræterværk, der er gennemsigtigt som f. Ex. det saameget omtalte foran Schimmelmans Palais, og altsaa hverten kan være til Hinder for Luftstiftet eller betage mulig Udsigt eller er stgt; men at Folk skulle have Lov til at bygge almindelige Træplanteværter op til en halv Snes Alen eller Dignende, forekommer det mig virkelig ikke, at der er Grund til at opstille som almindelig Regel. — Den Bemærkning, jeg gjorde, at der ved Siden af enhver Bygningslov maa være en Dispensionsmyndighed, vil jeg ogsaa gjøre gjældende, med Hensyn til hvad der er blevet sagt angaaende Lovforslaget's § 6. Jeg mener, at den almindelige Regel i en Bygningslov maa være, at Folk ikke kunne lægge Bygninger paa Kryds og Tvers, som de behage; det ærede Medlem indbrømmede jo ogsaa, at naar alle Folk gjorde det i en Gade eller i et Distrikt, vilde det ikke komme til at se godt ud. Jeg mener ogsaa, at skulde der være en Bygning, som der kunde være Dunst om at bygge paa en særlig Maade, som f. Ex. Studenteforeningsbygningen og man maatte finde, at det snarere vilde pryde end vanske det paagjældende Kvarter, vilde der næppe være Noget i Veien for, at der kunde faas Tilladelse hos Bygningskommissionen til at gjøre Afvigelse fra den almindelige Regel. Med Hensyn til § 13 vil jeg gjøre den Bemærkning, at den ikke er ensbetydende med, at Bestemmelsen om Murtykkelsen op-

hæves for Frederiksborg's Vedkommende. Den gaar kun ud paa, at Bygningskommissionen kan dispensere i den Henseende, at den kan samtykke i en mindre Tykkelse af Muren, hvor den finder, at Murtykkelsen er tilstrækkelig i Forhold til Bygningens Høide; men vil Bygningskommissionen ikke samtykke, bliver den almindelige Regel staaende, som altsaa paa ingen Maade kan siges at være annulleret ved denne Bestemmelse. Hvad angaar de Bemærkninger, som ere blevne gjorte til § 11, maa jeg tilstaa, at jeg ikke tror, at denne Paragraf vil fremkalde saa stor Vanskelighed for det byggende Publikum, som — det maa vi erindre — ikke er aldeles ukundige Personer. Det er jo der Haandværkere, der opføre Bygningerne, og ikke saa meget Etierne, der lade bygge, som væsentlig komme til at behandle den Slags Spørgsmaal, ligesom de i det Hele blive ansvarlige for Bygningslovens Opretholdelse i mange Retninger, og hos dem tror jeg nok, man kan forudsætte saa meget Begreb om Forstaaelsen af disse Bestemmelser, at de uden Vanskelighed ville kunne anvende dem. Men forresten er det jo ikke noget Spørgsmaal af stor Vigtighed, om man udtrykker sig paa den ene eller den anden Maade, og kan Noget paaapege en mere forståelig, tydeligere og bedre Udfattelse af Paragrafen, som dog siger det Samme som Paragrafen, har jeg ikke principielt Noget imod at acceptere den. Jeg tror derfor, at det i alt Fald gjælder om flere af de Indvendinger, der bleve gjorte imod Lovforslaget, at de ikke ere tilstrækkelige til at begynde Undringer, men det er naturligvis Noget, som ganske maa overlades til det ærede Lying. I det Hele og Store er det jo kun Sagen selv, der er mig om at gjøre, og om der foregaar nogle Smaaændringer i Udtrykkene eller deslige, lægger jeg mindre Vægt paa.

Schlegel: Efter det Foredrag, som den høitærede Minister har holdt, kan jeg indskrænke mig til ganske faa Ord. Det var egentlig angaaende de Bemærkninger, det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Blom) gjorde angaaende Forstaaelsen af § 11, at jeg vilde udtale mig. Jeg synes, at naar man læser Paragrafen, kan man virkelig beklage, at det ærede Medlem har anvendt saa mange Mattetimer paa at udfinde, hvor megen ubebygget Grund der skal være, thi det er saa overordentlig simpelt at udregne, at jeg ikke kan forstaa, at det kan være faldet ham saa vanskeligt. Jeg skal blot i Korthed vise det ærede Medlem, hvor simpelt Sagen er. Hvor der opføres en Bygning paa indtil to Etager, skal der være lige saa megen